

РЕШЕНИЕ

№ 466

гр. София, 28.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 19.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Клавдия Дали, като разгледа дело номер **10549** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.226 вр. чл.145 и сл. АПК вр. чл.87 и сл. от Закона за убежището и бежанците.

С Решение № 592/ 3.02.2020г., постановено по адм. дело № 12958/ 2019г. на АССГ, I отд., 10 с-в е отхвърлена жалбата на С. Я., лично за себе си и като законен представител на А. И. срещу отказ за настаняване в помещение на център на Държавната агенция за бежанците, обективиран в писмо рег. № УП 5222/ 4.11.2019г., издаден от началника на отдел ПМЗ – кв. О. купел, РПЦ С..

Това решение е отменено с Решение № 12921/ 20.10.2020г. по адм. дело № 3389/ 2020г. на ВАС като постановено в нарушение на съдопроизводствените правила, без да е даден отговор на въпроса компетентен ли е началникът на отдел ПМЗ – кв. О. купел – РПЦ [населено място] да издаде обжалвания отказ и ако да – по силата на нормативно предписание, акт за делегиране на права, упълномощаване и т.н.; липса на обсъждане на всички наведени от жалбоподателите възражения.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът - Началник Отдел „ПМЗ-кв. О. купел“ РПЦ- [населено място], чрез юриконсулт, оспорва жалбата и представя Заповед № РД05-275/ 25.03.2016 г. на председателя на ДАБ, поддържайки, че тя оправомощава началниците на отделите на бюро за международна закрила да отговарят на кореспонденция, както с държавни органи, така и по молби закрила.

От фактическа страна се установява:

Жалбоподателите С. Я. и малолетната ѝ дъщеря А. И. са пребивавали в център за настаняване на ДАБ, Отдел „ПМЗ- кв. О. Купел“ РПЦ- [населено място] до приключване на процедурата по предоставяне на международна закрила.

С Решение № 5231/ 21.08.2019г. на председателя на ДАБ на С. Я. и на малолетната ѝ дъщеря А., граждани на П. е предоставен статут на бежанец.

Съобразно чл.35 ЗУБ, чужденец с предоставена международна закрила е длъжен в срок до 14 дни от получаване на решението за предоставяне а международна закрила, да се яви в общината на населеното място, в която ще се установи, за да бъде вписан в регистъра на населението.

Поради допуснати в решението на председателя на ДАБ очевидни фактически грешки досежно личните данни на жалбоподателката и на дъщеря ѝ С. Я. подава молба с вх. № УП5222/ 01.11.2019г. до директора на РПЦ – О. купел, с която на основание чл.32, ал.3 ЗУБ моли срокът на пребиваването ѝ в центъра за настаняване да бъде удължен до поправката на личните ѝ данни в решението, излагайки съображения, че не може да бъде вписана в регистъра на населението с неверни лични данни, а оттам и няма как да започне работа и да се издържа сама, за да предостави необходимите условия за живот на малолетната си дъщеря.

С писмо рег. № УП 5222/ 04.11.2019г., Началникът на Отдел „ПМЗ-кв. О. купел“ РПЦ-град С. указва на жалбоподателката, че на чужденците, получили решения по чл.75, ал.1 ЗУБ, се прекратява правото на пребиваване в центровете на ДАБ – обстоятелство, за което тя е информирана с Указания относно правата и задълженията на чужденците, получили статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България. Съгласно чл.35 от ЗУБ чужденец с предоставена международна закрила е длъжен в срок до 14 дни от получаване на решението за предоставяне на международна закрила да се яви в общината на населеното място, в което ще се установи, за да бъде вписан в регистрите на населението. Посочено е в писмото, че по силата на ЗУБ и Правилника за условията за настаняване и вътрешния ред в центровете на ДАБ при МС като чужденец с предоставена международна закрила С. Я. няма право да пребивава в помещение на център при ДАБ.

Със Заповед № РД05-275/ 25.03.2016г. на председателя на ДАБ на основание чл.5, ал.2, т.12 от УП на ведомството с цел оптимизиране на процедурата по разглеждане на молбите за закрила е разпоредено кореспонденцията, свързана с производството по молби за закрила, разглеждани от РПЦ С., като писма до /следва изброяване на държавни органи, общини, органи на досъдебното производство, съдилищата и прокуратурите в Република България и др. да се подписват от началниците на отдели „Производство за международна закрила – кв. Военна рампа“; „Производство за международна закрила – кв. В.“, „Производство за международна закрила – кв. О. купел“ в зависимост от мястото, в където се провежда производството.

Приетият по делото Правилник за условията за настаняване и вътрешния ред в центровете на ДАБ, утвърден със Заповед № РД05-367/ 18.06.2020г., попада извън времеви обхват на спора – чл.142, ал.1 АПК.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна

следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес чрез административния орган, в съответствие с чл. 149, ал.1 АПК, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество, е основателна, по следните съображения:

Бе посочено, че с Решение №5231/ 21.08.2019г. на председателя на ДАБ е предоставен статут на бежанци на жалбоподателите С. Я. и на малолетната ѝ дъщеря А. И. (в решението е посочено фамилното име Я.), граждани на П.. Следователно по отношение на техните права и задължения приложими са разпоредбите на Глава Четвърта, раздел III ЗУБ, сред които е тази чл. 32, ал.3 ЗУБ в действащата към датата на оспорвания отказ редакция, според която на чужденец с предоставена международна закрила може да се окаже финансова помощ за настаняване в жилище за срок до 6 месеца от влизане в сила на решението за предоставяне на международна закрила, при условия и по ред, определени от председателя на Държавната агенция за бежанците, съгласувано с министъра на финансите. В осз на 01.12.2020г. пълномощникът на ответника заяви изрично, че не е приет акт по чл.32, ал.3 ЗУБ.

Съдът намира, че компетентен да се произнесе по искането от 01.11.2019г. на жалбоподателката да бъде разрешено двете с дъщеря ѝ да останат да живеят в РПЦ О. купел до приключване на процедурите по корекция на решението, съответно до издаване на документ за самоличност, е председателят на ДАБ. Този извод произтича от разпоредбата на чл.48, ал.1 т.4 ЗУБ, според която органът със специална компетентност взема решения по други молби на чужденците, на които е открито производство за предоставяне на международна закрила или им е предоставена такава закрила в Република България.

Бе посочено, че със Заповед № РД05-275/ 25.03.2016г., председателят на ДАБ към МС, делегира правомощия на началниците на отдели единствено по отношение на кореспонденцията, свързана с производствата по молби за международна закрила. Цитираната заповед не делегира компетентност за произнасяне по искания на лица с вече предоставена международна закрила. А това означава, че оспореният акт е издаден при липса на компетентност. Съгласно чл.146, т.1 АПК, административният акт трябва да е издаден от компетентен орган- по материя, по място и по степен /и по време, при издаването му по реда на възобновяване на производството-чл.99 и сл. АПК/. В съответствие с ТР №2/1991г. на ВС, всяка некомпетентност води до нищожност.

Наведеното от жалбоподателката основание за нищожност на оспорения акт - чл.51, ал.2 ЗУБ е неприложимо по изложените по-горе съображения, че по отношение на молбите на лицата с предоставен бежански статут компетентен е председателят на ДАБ. Правомощието на директорите на транзитните и регистрационно-приемателните центрове по чл.29 ЗУБ касае търсещите закрила чужденци, но не и такива с предоставена международна такава, каквото качество към датата на издаване на оспорения акт имат жалбоподателката и нейната дъщеря.

Искания за разноси не са инвокирани от страните по делото и съдът не се произнася по дължимостта им.

По изложените съображения Административен съд София–град, I отделение, 15

състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН отказ за настаняване в помещение на център на Държавната агенция за бежанците, обективиран в писмо рег. № УП 5222/ 4.11.2019г., издаден от началника на отдел ПМЗ – кв. О. купел, РПЦ С..

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен касационен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: